

תת"ע 8973/06/15 - מדינת ישראל נגד גבארין וליד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 8973-06-15 מדינת ישראל נ' גבארין וליד
13 פברואר 2017
דו"ח תעבורה 90210103819

לפני כבוד השופטת רות וקסמן
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
גבארין וליד

נוכחים

ב"כ המאשימה מתמחה בן שבת

הנאשם וב"כ עו"ד ג'ראיסי

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירה, בעבירה על תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

תמצית הטענה העובדתית היא כי ביום 21.6.15 בשעה 06:35 לערך, נהג הנאשם באוטובוס זעיר פרטי תוצרת מרצדס מ.ר. בכביש 446 ק"מ 2, כשהוא מסיע 14 נוסעים במספר העולה על 13 נוסעים כמצוין ברישיון הרכב.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניו לעונש הדגיש ב"כ המאשימה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ואת עברו התעבורתי המכביד מאד. הנאשם נוהג משנת 92' וצבר לחובתו 214 הרשעות קודמות, ביניהן הרשעות חוזרות ונשנות של הסעה בשכר מעל המותר. לטענתו, פעם אחר פעם הנאשם מואשם, משלם את הקנסות וממשיך לבצע העבירות. ללא פסילה ממושכת, לטענתו, הנאשם ימשיך לבצע עבירות אלו. לפיכך, עתר לפסילה ממושכת שתעמוד על 8 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 1,000 ₪, מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים והתחייבות בסך 3,000 ₪ לשנתיים.

לעומתו, הסניגור ביקש להקל עם הנאשם וציין כי מגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה כי מרבית הרשעותיו ישנות מאד וכי

משנת 2011 ועד היום צבר 4 או 5 הרשעות. לטענתו, מתחם הענישה נע מקנס ועד פסילה על תנאי קצרה, בהתחשב בנסיבות, ואין מדובר בעבירה שיש בה חובת פסילה. בעניינו, טען כי מדובר בהסעת נוסע אחד בלבד מעל המותר. לדבריו כשהנאשם קנה את הרכב, הוא לא ידע שאסור לו להסיע 14 נוסעים, וכשהשוטר הסב את תשומת ליבו לכך, מיד תיקן את הפגם וכיום מותר לו להסיע ברכבו 14 נוסעים. לטענתו, מדובר בעבירה טכנית בלבד ולא מהותית כפי שטוענת המאשימה. עוד ציין כי לנאשם נסיבות אישיות, יש לו שבעה ילדים, אשר אחד מהם נכה בעל 100 אחוזי נכות.

ב"כ הנאשם המציא פסיקה בה הורשעו נאשמים בעבירה של נהיגה בקלות ראש, שאינה העבירה בעניינו, והושתו עליהם עונשים של פסילה בת חודשיים וצו של"צ, וגזר דין נוסף בעבירה נשוא הדיון בעניינו, בו הושתו על נאשם שהסיע 7 ילדים מעל המותר, פסילה בפועל לתקופה של 14 ימים ו-100 שעות של"צ, במסגרת הסדר טיעון.

מתחם העונש ההולם

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו, כאשר מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

אין צורך להכביר מילים על מסוכנותה של העבירה, הן לנהג והן לנוסעים היושבים ברכב באופן שאינו בטיחותי. מיותר לציין כי לנוסעים מעל המותר ברישיון הרכב אין כלל כיסוי ביטוחי, ובמקרה של תאונה חלילה, נופלים נזקי התאונה והוצאות הטיפול הרפואי על כתפי הציבור כולו.

מדיניות הענישה הנהוגה

מדיניות הענישה בגין עבירה של הסעה מעל המותר מגוונת ותלויה בשאר רכיבי העבירה. ככלל, כשמדובר בעבירה חוזרת העונשים יכולים לנוע בין פסילה בת חודש ועד למספר שנות פסילה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, מידת הישנות העבירה, עברו התעבורתי של הנאשם ועוד, פסילה על תנאי וקנס ובמקרים מסוימים מאסר מותנה ושל"צ.

בת"ע 844-12-12 מדינת ישראל נ' מחמד אלון, בית המשפט זיכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, נהיגה בקלות ראש והרשיעו בעבירה אחרת שלא צוינה בכתב האישום, הסעת נוסעים ברכב במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב. לחובת הנאשם לא היו עבירות דומות, ולכן בית המשפט גזר עליו קנס, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים ופסילה על תנאי. ערעור שהגישה המאשימה על הכרעת הדין התקבל, וצוין כי גם בהנחה שהכרעת דינו של בית משפט קמא היתה עומדת בעינה, היה מקום לקבל את הערעור על קולת העונש. בשים לב לתוצאה אליה הגיע ביהמ"ש המחוזי ולאור הרשעותיו הקודמות של הנאשם, תקופת הפסילה הועמדה על 12 חודשים (עפ"ת 50392-07-13).

בת"ת 3407/03 מדינת ישראל נ' שעבאן חסן, הנאשם הורשע בעבירה בניגוד לתקנה 84(ב) לתקנות התעבורה, נהג

משנת 90' וצבר לחובתו 18 הרשעות קודמות. ביהמ"ש גזר עליו קנס, פסילה בפועל לתקופה של חודש ופסילה על תנאי.

בתת"ע 2303-02-15 מדינת ישראל נ' סאמר שוויקי, הנאשם הורשע בעבירה של הסעת נוסעים מעל המותר, נהג משנת 2007 ולחובתו היו 9 הרשעות קודמות, ביניהן עבירה דומה של הסעת נוסעים מעל המותר וכן עבר פלילי. ביהמ"ש כיבד את ההסדר אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם קנס, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים, פסילה על תנאי, 200 שעות של"צ והתחייבות.

בתתע"א 8944-06-15 מדינת ישראל נ' שוויקי ראיף, הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה שלו אינו תקף לאותו סוג רכב וללא פוליסת ביטוח בת תוקף, בנסיבות בה נהג באוטובוס זעיר והסיע 10 נוסעים כאשר רישיון הנהיגה שלו היה מוגבל להסעה של 8 נוסעים. הנאשם שם נהג משנת 2010 וצבר לחובתו 19 הרשעות קודמות, ביניהן עבירה של תאונת דרכים בגינה ריצה מאסר של 30 ימים ועבירה דומה של הסעת נוסעים מעבר למותר. בנוסף, לחובתו היו 6 הרשעות בעבירות רכוש. ביהמ"ש גזר על הנאשם קנס, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

הנאשם כנהג הרכב אחראי לחיי הנוסעים ברכבו, ואחריותו לגביהם מוגברת כשהוא אף נוטל מהם שכר בעד הנסיעה, ועליו לשים ליבו שיש מספר נוסעים מותר לפי רישיון הרכב. הוא אינו יכול לפטור את עצמו מאחריות בכך שטוען כי לא ידע שאסור לו להסיע 14 נוסעים ברכבו.

סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מונה רשימה שאינה סגורה של נסיבות הקשורות עם ביצוע העבירה, להן יש לתת משקל (לקולא או לחומרא) בגזירת העונש. לעניין זה, מצאתי נסיבה לחומרא בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, שכן הסעת נוסעים מעל המותר יכולה היתה לגרום לתוצאות חמורות בפגיעה בנפש וברכוש.

גזירת עונשו של הנאשם

גזירת העונש המתאים נעשית בהתחשב באותן נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרא, יצוין כי, עברו התעבורתי של הנאשם הינו מכביד. הנאשם נוהג משנת 92' וצבר לחובתו 214 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות חוזרות של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, מהירות, אי ציות להוראות שוטר במדים ו-6 הרשעות בעבירה של הסעת נוסעים במספר העולה על המצוין ברישיון הרכב/הסעת נוסעים בשכר בניגוד לסעיף 84א לתקנות התעבורה. עם זאת, יצוין כי ההרשעות בעבירה הדומה הן מהשנים 2002-2006 וכי משנת 2011 לחובתו 6 הרשעות בעבירות מסוג ברירת משפט. לאמור יש להוסיף, כפי שצוין לעיל כי קיימת חומרה יתרה שכן עסקינן בנהג מקצועי המסיע מעל המותר ובשכר.

לקולא, הנאשם נעדר עבר פלילי. ניתן לזקוף לזכותו הודאה ונטילת אחריות על ביצוע מעשי העבירה, בטרם התנהל

הליך הוכחות, וכן את נסיבותיו האישיות, כפי שעלו מטיעוני סניגורו ואת העובדה כי ריפא את הפגם.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שנטענו ע"י סניגורו, העובדה כי ריפא את הפגם, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה בטרם התנהל הליך הוכחות, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.3.17 ובכל 5 לחודש שלאחריו.

היה והקנס או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי בצירוף הפרשי הצמדה וריבית פיגורים.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

פסילה בפועל

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 45 ימים.

רישיון הנהיגה יופקד בבית המשפט לא יאוחר מיום 5.3.17 שעה 9:00 וממועד ההפקדה תחושב הפסילה.

גם אם לא יפקיד הנאשם את רישיונו, נחשב הוא פסול מלנהוג אך הפסילה תחושב ממועד ההפקדה בלבד.

אם אין לנאשם רישיון נהיגה בתוקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין במזכירות בית המשפט.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על-תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

רות וקסמן , שופטת

הוקלדעלידיאיריסיזהר